

Ons Yzerleeuwen hielden stand,
In dat klein hoekje van ons Land,
Daar vond de Pruis zijn graf
En onrecht strenge straf.

TER ZALIGER GEDACHTENIS
VAN MIJNHEER

ERNEST VAN WYMEERSCH

geboren te Nederbrakel, den
6 Juli 1894, en godvruchtig overleden te Oeren,
den 16 November 1917.

Versterkt door de HH. Sakramenten.

Lid van 't Genootschap van den H. Franciscus-Xaverius, en
der Katholieke Jonge Wacht.

Ik sterf gerust en gelukkig, volkomen overtuigd
dat ik mijnen plicht jegens God en mijn Vaderland
heb vervuld.

Ik heb den goeden strijd gestreden. H. Paul.

Uw leven en uw bloed voor Belgenland ten offer
gebracht, al dat lijden en strijden was niet te ver-
geefs, niet vruchteloos. Een vrij, één en onverdeeld
Belgenland, rijker, schooner, machtiger, zal oprijzen
uit de puinen. Dit is het werk onzer jongens van den
Yzer: Eere zij hun. Vergeten wij ze dan nooit. Dat
hun roemrijke gedachtenis immer in ons harte blijve.

Duurbare Ouders, lieve Broeders, Bloedverwan-
ten en Vrienden, zeer graag had ik in uw midden
willen terugkomen en den zege vieren. Edoch de
mensch is de dienaar Gods, als de Meester roept,
moet hij gaan. Zoo was mijn lot bestemd... Ik ben
getroost en gelaten, troost u met mij, en blijft mij
steeds indachtig in uwe gebeden.

Bernhartige Jesus, geef hem de eeuwige rust.
300 d. afl.

R. I. P.

Nederbrakel, drukk. Jos. Radys-Galle.